

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 13. Pelagius ad S. Demetriadem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V.
A. C. 413.

§. XIII.

Pelagius ad S. Demetriadem.

App. to. 2. Pelagius quoque, qui ea tempestate
Aug. ep. 17. Palæstina versabatur, longam ad
al. 142. ap. Demetriadem scripsit epistolam, seu in
Hier. ep. 1. gis librum, quem habemus; est id sc.
to. 9.

¶. I. Matris ejus faceret satis. Tum materiam
delibans, ait; se, quotiescumque Doctrinam,
ad mores spectantem, cuiquam conser-
deret, initium semper ducere ab eo, ut
ostenderet, quantæ sint naturæ humanae
vires, atque ita Discipulis animos addo-
¶. 3. ret, & spem ad perfectionem pervenien-
di. Subdit; Naturæ humanæ Dignitas
tem in libero arbitrio principaliter con-
sistere, quod Deus homini dedit, ut boni
& mali capax, naturaliter unum posset,
& alterum, suamque voluntatem ad
unum, vel alterum converteret. Afferit
exemplum Philosophorum, in quibus
plures viguisse virtutes agnoscit, & pro-
sequitur: unde, obsecro! hominibus,
Deo remotis, tot dotes advenere, Deo gratae?
unde ipsis hæc bona, nisi a Bonitate
Naturæ? si vero homines sine Deo docu-
menta dant, quales a Deo creati sint, inde
inferte,

inferte, quid Christiani possint, quorum Sæculum V.
natura, & vita in melius reparata, & qui A.C. 413.
etiam Divinæ Gratiæ auxilio adjuvan-
tur?

De lege naturali multa differit, quam
existere probat ex bonæ, & malæ con-
scientiæ effectibus. Deinde Sanctos re- c. 4.
censet, qui sub hac sola lege vixerunt, ab
Abel usque ad Joseph, & Job, qui, in- c. 5.
quit: *occultas naturæ divitias in lucem*
protraxit, & suo exemplo docuit, quid
nos omnes possimus. Vim liberi arbitrii c. 6.
extollit, ut peccatum soli voluntati, non Pelagius.
vero naturæ vitio tribuamus. Dicit,
æquali modo liberi arbitrii effectum fu-
isse, quod Adam e paradiſo ejectus, &
Henoc ex hoc mundo raptus fuerit. Ni-
hil aliud bene faciendi difficultatem in
nobis causare, quam longum vitiorum ha-
bitum, quibus ab infantia infecti sumus,
& quasi in naturam transferunt. Con-
cludit, dicendo, si Sancti extiterunt, an-
te legem, & Adventum Salvatoris, omni-
no esse credendum, nos longe perfectio-
res existere posse, per gratiam JESU Chri-
sti confirmatos, suo mundatos sanguine,
& ejus exemplo ad perfectionem excita-
tos. Postea speciatim de moribus Vir-
ginis Christianæ tractat, & optima tradit
præcepta, at dum in homine bona vo-
luntatis prærogativam laudat, ad Deme- c. 9. IQ.
triadem hæc verba scribit memorabilia:
Hic

Sæculum V. A.C. 413.

e. 11. *Hic in te dotes inveniuntur, propter quod jure merito super alias aestimeris; non nobilitatem sanguinis, & opes terrestres non a te, sed a Parentibus habes, verum enimvero divitias Spirituales nemo, nisi tu ipsa, tibi dare potest. Ergo in hoc solo vere laudabilis es, & cæteris præferi digna, quod tantummodo a te, & in te existere potest. Nullibi alias Pelagius er.*

e. 16. *rorem suum magis quam in his verbis aperit. Inferius in eos insurgit, quibus aliqua Dei præcepta difficilia videntur; nemo, inquit: quantæ sint vires nostra melius perspicit, quam qui eas nobis dedit. Justitiae amantissimus est; ergo nullam rem impossibilem nobis præcepit; optimus est; ergo hominem propter mala, que vitare*

e. 17. *in fin. non potuit, non damnat. Dicit etiam; qui diuturno peccandi habitu bonam naturam quasi suffocarunt, per pœnitentiam restitui possunt, & mutata voluntate, malum habitum habitu meliori expellere.*

e. 25. *Rursus in Textum aliquem S. Jacobi ostendit; quomodo nos Dæmoni resistere oporteat; si nempe Deo subjiciamur, voluntatem ejus adimpleamus, ut Gratiam ejus mereamur, & facilius Spiritui maligno per auxilium Spiritus S. resistamus. Nihilominus Pelagius in pluribus locis hujus scripti orationem ad Deum commendat.*